

**ASPECTE PRINCIPALE
CARE POT CONDUCE LA DIMINUAREA NUMĂRULUI
DE CONTESTAȚII ADMISE
PE TIMPUL ORGANIZĂRII SI DERULĂRII
PROCEDURILOR DE ATRIBUIRE A CONTRACTELOR
DE ACHIZIȚIE PUBLICĂ
CE SE IMPUN A FI AVUTE ÎN VEDERE DE CĂTRE
AUTORITĂȚILE CONTRACTANTE**

I. Prezentare succintă a C.N.S.C.

Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor pentru achizițiile publice este organism independent cu activitate administrativ-jurisdicțională, competent să soluționeze contestațiile formulate în cadrul procedurilor de atribuire, înainte de încheierea contractelor.

Procedura de soluționare și modul de derulare a activității Consiliului sunt reglementate, în principal, prin dispozițiile cap. IX "Soluționarea contestațiilor" al Ordonanței de urgență nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare, act normativ de transpunere, printre altele, a Directivelor 89/665/CEE privind coordonarea legilor, regulamentelor și prevederilor administrative referitoare la aplicarea procedurilor de recurs în materie de atribuire a contractelor de furnizare și de lucrări și respectiv 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 89/665/CEE și 92/13/CEE ale Consiliului în ceea ce privește ameliorarea eficacității căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice.

Membrii Consiliului sunt funcționari publici cu statut special, denumiți consilieri de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice.

I. Prezentare succintă a C.N.S.C.

Contestațiile se soluționează de complete formate din câte 3 membri ai Consiliului, dintre care, cel puțin președintele de complet este licențiat în drept, ceilalți membri având studii universitare de lungă durată în domeniul juridic, economic sau tehnic.

La data actuală, în cadrul Consiliului își desfășoară activitatea 10 complete, al 11-lea, din motive obiective, nefiind funcțional.

Cauzele se distribuie completelor în mod aleatoriu, iar procedura de soluționare a contestațiilor se desfășoară cu respectarea principiilor legalității, celerității, contradictorialității și a dreptului la apărare.

I. Prezentare succintă a C.N.S.C.

De regulă, procedura în fața Consiliului este scrisă.

În situația în care completul de soluționare a contestației consideră că este necesar părțile vor fi audiate, acestea putând fi reprezentate de avocați și având dreptul de a depune concluzii scrise în cursul procedurii. De asemenea, părțile pot solicita să depună concluzii oral în fața Consiliului.

Consiliul are obligația de a soluționa pe fond contestația în termen de 20 de zile de la data primirii dosarului achiziției publice de la autoritatea contractantă, respectiv în termen de 10 zile în situația incidenței unei excepții care împiedică analiza pe fond a contestației. În cazuri temeinic justificate, termenul de soluționare a contestației poate fi prelungit o singură dată cu încă 10 zile.

II. Activitatea Consiliului în anul 2010

Numărul contestațiilor depuse în anul 2010 - 7.867, din care:

- 3.018 (38,363%) formulate împotriva documentațiilor de atribuire;
- 4.849 (61,637%) formulate împotriva rezultatului procedurilor.

Cele mai frecvente aspecte reclamate de operatorii economici în contestațiile formulate împotriva documentațiilor de atribuire:

- criteriile de calificare și selecție;
- criteriul de atribuire “oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic” – modul de stabilire și utilizare a factorilor de evaluare și a metodologiei de acordare a punctajelor ofertelor.

II. Activitatea Consiliului în anul 2010

Cele mai frecvente aspecte reclamate de operatorii economici în contestațiile formulate împotriva rezultatelor procedurilor:

- insuficienta motivare a deciziilor de respingere a ofertelor inacceptabile și/sau neconforme;
- modul de evaluare și desemnarea ofertelor declarate câștigătoare;
- lipsă de obiectivitate și transparență în acordarea punctajelor ofertelor în cazul utilizării criteriului de atribuire a contractului “oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic”.

II. Activitatea Consiliului în anul 2010

În soluționarea celor 7.867 de cauze au fost emise 6.562 decizii (conexare de cauze introduse în cadrul acelorași proceduri), din care:

- prin 4.515 (68,805%) decizii s-au dispus soluții de respingere a contestațiilor, pe fond sau excepții;
- prin 2.047 (31,195%) decizii s-au dispus soluții de admitere a contestațiilor, dintre care:
 - prin 1.444 decizii (70,542%) s-au dispus măsuri de remediere a procedurilor de atribuire;
 - prin 603 decizii (29,458%) s-a dispus măsura anularii procedurilor de atribuire.

Mențiune: Într-un număr relativ mic de cauze se revine cu contestații împotriva modului în care se pun în executare deciziile Consiliului.

III. Cele mai frecvente greșeli în întocmirea documentațiilor de atribuire.

1. Impunerea de criterii de calificare excesive față de prevederile art. 176 din OUG nr. 34/2006, prin care se dispune, în mod limitativ și nu exemplificativ, faptul că: “Autoritatea contractantă are dreptul de a aplica criterii de calificare și selecție referitoare numai la: a) situația personală a candidatului sau ofertantului; b) capacitatea de exercitare a activității profesionale; c) situația economică și financiară; d) capacitatea tehnică și/sau profesională; e) standarde de asigurare a calității; f) standarde de protecție a mediului, în cazurile prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. f) și alin. (3) lit. e)”.

III. Cele mai frecvente greșeli în întocmirea documentațiilor de atribuire.

Se întâlnește frecvent impunerea de cerințe minime de calificare nelegale referitoare la:

- certificarea sistemului de management al sănătății și securității ocupaționale OHSAS 18001 în domeniul [...]; conforme cu standardul SA 8000 - standard de responsabilitate socială; ISO 27001 privind securitatea informațională etc.;
- condiționarea ca tehnicienii sau organismele tehnice să facă parte obligatoriu din întreprinderea operatorului economic;
- impunerea unei anumite vechimi în profesie a specialiștilor din cadrul personalului de conducere și execuție a contractului etc.;
- impunerea prezentării de autorizații de livrare din partea diverșilor producători etc.

III. Cele mai frecvente greșeli în întocmirea documentațiilor de atribuire.

2. Utilizarea defectuoasă a criteriului de atribuire “*oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic*” prin folosirea de factori de evaluare și metodologii de punctare a avantajelor ce trebuie să rezulte din propunerile tehnice ale ofertelor, fără ca acestea să:

- aibă legătură concretă cu specificul contractului;
- să asigure o apreciere obiectivă, transparentă, care să garanteze aprecierea ofertelor în condiții eficiente de concurență;
- asigure transparența necesară pentru a permite fiecărui ofertant să fie informat în mod rezonabil cu privire la criteriile și modalitățile ce urmează să fie aplicate în vederea identificării ofertei celei mai avantajoase din punct de vedere economic.

IV. Greșeli mai frecvent întâlnite la evaluarea ofertelor

1. Tendința de respingere pe motive netemeinice a majorității ofertelor și aprecierea subiectivă și părtinitoare a ofertei declarate câștigătoare.
2. Respingerea unor oferte considerate ca având prețuri neobișnuit de scăzute, înaintea efectuării unor temeinice verificări a modului de justificare a prețurilor aparent neobișnuit de scăzute.
3. Aplicarea eronată a algoritmilor de calcul a punctajelor ofertelor.

V. Neexercitarea eficientă a unui rol activ de către unele autorități contractante.

Parte din autoritățile contractante nu valorifică eficient dreptul consacrat de legislația în materie de a adopta cu fermitate măsurile de remediere pe care le consideră necesare ca urmare a depunerii contestațiilor, preferând să aștepte deciziile Consiliului sau continuă procedurile fără a remedia aspecte nelegale din cadrul acestora, riscând ratarea procedurii prin faptul că, după deschiderea ofertelor, nu mai pot fi aplicate măsuri de remediere a documentațiilor de atribuire, fără ca astfel să fie afectate principiile care stau la baza atribuirii contractelor de achiziție publică.